Lutje hondje

Loop toch nait zo deur de bragel
dien widde pootjes zain der oet
verropst mie aal de bloumen
hest grasspieren ja om snoet

Toch bist n lutje laiverd
zo speuls, zo klaain, zo blied
en aal de rommel dijst doe moakst
veeg k mit laifde weer aan zied

Dien mandje is van die allain
doar komt gain aander in
mor magst nait aal op stoule kroepen
as ik ter ais nait bin

Bist n lutje eelske medde
mit dien kopke schaif
lopst achter grommen aan boeten?
Elk vindt die ook zo laif

Lutje ding, zo speuls en vrij
k ken hoast nait kwoad worden op die
mor hou stoer t din ook is
doe most wel luustern noar mie

Speul nog wat, mien swaart-wit hondje
ik zel die n soepbonk geven
ik hol van die, zo klaain ast bist
krigst n hail mooi hondeleven.

Auteur: Gré Lesterhuis